

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 604 din 09.09.2020

Dosar nr.: 692/2019

Petiția nr.: 5889/08.10.2019

Petentă:

Reclamată: U.A.T. Feldioara județ Brașov

Obiect: acordarea unor drepturi salariale doar pentru o anumită categorie de angajați

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

U.A.T. Feldioara județ Brașov

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Neacordarea tichetelor de vacanță pentru categoria asistenților personali.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 5889/10.10.2019 și 5980/10.10.2019, a citat părțile pentru data 29.10.2019.

5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Petenta, părintele unei minore încadrată cu grad de handicap grav, angajată a reclamatei pe funcția de asistent personal, se consideră discriminată de angajator deoarece doar personalul din cadrul aparatului de specialitate a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță pentru anul 2018.

7. Pentru probarea celor susținute, petenta anexează lista beneficiarilor tichetelor de vacanță acordate la data 30.09.2019. Totodată, în cuprinsul regulamentului privind acordarea voucherelor de vacanță pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul aparatului de specialitate al Primarului comunei Feldioara, la art. 2 alin 1, se precizează că doar personalul aparatului de specialitate beneficiază de aceste drepturi salariale.

Susținerile reclamatei

8. Reclamata, în punctul de vedere înregistrat 6396/25.10.2019, susține că nu a discriminat-o pe

petentă care, de altfel, s-a adresat și instanțelor de judecată, pentru soluționarea litigiului privind acordarea acestor tichete de vacanță corespunzătoare anului 2018 precum și acordarea sporului de 15% la salariul de bază pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

9. Astfel, reclamata, în urma sentinței menționate, împreună cu Direcția de sănătate publică a județului Brașov a început demararea procedurii de expertizare la locul de muncă, în vederea posibilității acordării sporului de 15 %.

10. Față de acordarea voucherelor de vacanță aferente anului 2018, reclamata susține că acestea au fost acordate la nivelul Primăriei conform Bugetului local pe anul 2018, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 3/2018, fără ca asistenții sociali să fie cuprinși între beneficiari.

11. Pentru anul 2018, nu au fost cuprinse în bugetul local sumele în vederea acordării voucherelor de vacanță pentru asistenții sociali.

12. În urma acestei situații, reclamata a solicitat un punct de vedere Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale iar răspunsul primit a fost că *„responsabilitatea stabilirii acordării drepturilor de natură salarială revine ordonatorului de credite care, potrivit art. 3 alin 1 și alin 4 din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, asigură gestiunea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice și are obligația de a stabili salariile de bază, în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.”*

13. În anul 2019, reclamata a beneficiat de un buget mai mare, astfel încât tichetele de vacanță au fost acordate și asistenților sociali.

V. Motivele de fapt și de drept

14. În fapt, Colegiul director reține spre analiză excluderea categoriilor asistenților personali, angajați ai reclamatei, de la acordarea voucherelor de vacanță pentru anul 2018. Reclamata a asigurat acordarea acestor drepturi doar pentru funcționarii publici și personalul contractual din aparatul de specialitate.

15. În drept, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudenței sale, discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare (A se vedea cauza Orsus și alții v. Croația, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza Willis v. Marea Britanie, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002 IV). Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta ”inegalități de fapt” între acestea. Într-adevăr, în anumite situații, eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14 (a se vedea în acest sens cauza “relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium”, § 10; cauza Thlimmenos v. Grecia, no. 34369/97 și altele). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

16. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane. De asemenea, Curtea a statuat că discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto. (cauza Zarb Adami v. Malta, no. 17209/02, § 76).

17. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile

comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91).

18. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director al C.N.C.D. analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

19. Astfel, potrivit Art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice". Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

20. Raportat la prezenta speță, Colegiul director reține faptul că petenta nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță deoarece reclamata nu a cuprins în bugetul local sumele aferente acestor drepturi salariale pentru toate categoriile de angajați. Reclamata, în anul următor, a prevăzut sumele corespunzătoare acordării acestor drepturi, în așa fel încât și petenta a beneficiat de acestea.

21. Colegiul director consideră că neacordarea drepturilor salariale pentru toate categoriile de personal reprezintă discriminare, conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

22. Sunt incidente, de asemenea, și prevederile art. 7 c) ale O.G. nr. 137/2000, care stabilește: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul.

23. În același timp, Colegiul director în stabilirea unei amenzi contravenționale a luat în calcul faptul că reclamatul a reglementat situația, astfel încât a prevăzut resursele financiare necesare acordării acestor vouchere de vacanță pentru toate categoriile de angajați. Din aceste considerente, Colegiul director aplică reclamatului sancțiunea avertismentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate constituie discriminare potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 7, lit. c) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea reclamatei cu avertisment;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 09.09.2020 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Data redactării: 15.09.2020
M.L./A.B.**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.